

Arn - Tempelriddaren

Vad säger berättelsen om Arn Magnusson om svensk historia, om den tid då Sverige blev till? Jan Guillous tre böcker om Arn har gått ut i stora upplagor och lästs av hundra tusentals svenskar. I Västra Götaland drar böckerna stora skaror turister till de platser som boken - och nu filmen - skildrar. Ett storslaget historiskt äventyr i ett omskakande 1100-tal, en tid då konungariket Sverige så sakteliga började resa sig och bli till en nation. Därtill behandlas teman som kulturskillnader och religiösa frågor.

Rekommenderad från åk 8

EN FILMHANDLEDNING AV
ANDREAS HOFFSTEN

Handling

Det börjar med att vi i en inledande kort scen ser Arn med stort mannamod rädda ett par muslimska män undan ett gäng rövare någonstans i det heliga landet.

Därpå möter vi den lille Arn Magnusson som växer upp som son till Magnus och Sigrid på gården Arnäs i nuvarande Västra Götaland. Tiden är 1100-talets mitt. Det är ett hårt och bistert klimat i Norden där olika ätter strider om makten. Arn tillhör Folkungaätten och kungen heter Erik Edwardsson. Men det dröjer inte länge förrän han mördas på kyrkbacken och ersätts av Karl från den sver-

kerska ätten som väljs till ny kung.

En dag råkar Arn ut för en olycka när han jagar en korp tillsammans med sin äldre bror Eskil. För att blidka gudarna ber Sigrid och Magnus tillsammans samt lovar att om Arn överlever så ska de skänka honom till "ditt heliga arbete, att bli din tjänare på jorden". De ber på latin, de är rika och bildade människor. Arn överlever och skickas strax därefter i sällskap med sin mor till Varnhems kloster för att utbilda sig i Guds tjänst. Modern insjuknar och dör på klostret.

Under fader Henry och broder Guilberts överinseende utbildas Arn i latin och läsning. Han lär sig fäktas och skjuta med båge. Han växer upp till en ståtlig ung man och får hästen Ökenvind och ett vackert svärd med inskriptionen *In hoc signe vinces* - i detta tecken seger. Och en dag räddar han en ungmö i skogen från några förföljande män. Arn dödar två av dem.

Arn är nu 18 år och återvänder hem till Arnäs och träffar sin bror och far. "Jag trodde vi hade förlorat dig till munkarna", suckar en glad Magnus. Mycket är nytt under den nya kungen av Sverkerätten. Och en tvist om ett stycke mark skall avgöras på Axvalla ting där tingsfrid råder när olika frågor behandlas. Men Magnus förnedras av sverkarnas Emund Ulvbane och tvingas utmana Emund. Dock går Arn in i sin faders ställe och besegrar till folkungarnas jubel Emund i en tvekamp.

På väg hem åker Arn förbi Pålsgården där han möter Cecilia Algotsdotter och hennes syster Katarina som en

kväll söker förföra Arn som dock vänligt avböjer inviten; det är Cecilia han har blivit förälskad i, "du har tagit mitt hjärta med en enda blick" säger han när de en dag rider ut tillsammans. Men sverkarna styr landet och Cecilias far Algot Pålsson kan inte ge sin dotters hand åt en fiende till kungen. Arn dras så in i en komplott mot kung Karl under ledning av Knut, son till den mördade kung Erik. På stranden vid kungaborgen på Visingsö i Vättern mördar Knut och Arn kung Karl. Men ett svärdshugg räcker inte för att ta makten, sverkarna har kyrkan bakom sig och kyrkans makt är stor.

Samtidigt talar Katarina bakom ryggen på sin syster Cecilia som anklagas för otukt av biskop Bengt. Hon är gravid men döms till 20 år - "ett halvt liv" - i kloster och sänds till Gudhem där abbedissan Rikissa styr med järnhand. Även Arn bannlyses och skickas som tempelriddare till Det heliga landet för att i Guds namn kämpa mot de "gudlösa" eller "orena" muslimerna. Arn ber Cecilia att inte avge några klosterlöften och svär att en dag hämta henne.

Så är vi tillbaka till filmens första scen. Arn samspråkar över en måltid i ett tält i öknen med den man han räddat undan rövarena, den muslimske ledaren Saladin. Arn har vunnit ryktbarhet för sin stridskonst och sitt strategiska sinne och kallas Arn de Gothia. Trots deras respektive olika religiösa tro utvecklar de ett slags vänskap och ömsedig respekt.

De kristna har sitt säte i Jerusalem som står under belägring av Saladin och hans soldater. Arn lyckas utvinna sin överordnade Torrojas gillande för sin plan om hur Saladin skall besegras. Och i slaget vid Mont Gisard överlistar tempelriddarna de till antalet överlägsna muslimska soldaterna och Saladin inser sig besegrad och slår till reträtt. Nu har Arns botgöringstid gått till ända och han kan lämna Det heliga landet som en fri man.

Hemma i Sverige har Cecilia fött ett barn i klostret, en son som kallas Magnus, men som dock tas ifrån henne av den illvillige Rikissa. Men i den jämnåriga Blanka, tillika Knuts fästmö, finner Cecilia en vän som ger tröst och hopp. Och så en dag dyker Arn upp vid Gudhems portar och hämtar sin Cecilia.

Guillous böcker och filmen

Jan Guillou har skrivit tre böcker i serien om Arn. Handlingen är i korthet som följer.

Vägen till Jerusalem (1998)

Arn föds 1150 som son till Sigrid och Magnus, två välbärgade storbönder i Västra Götaland. Arn skolas i klostret Varnhem där han lär sig matlagning, fiske och olika hantverk samt deltar i de olika bönestunderna. Men han lär sig även stridskonst av franska munkar. 17 år gammal möter han kärleken i Cecilia Algotsdotter som han gör gravid. Men eftersom han tidigare varit samman med Cecilias syster Katarina döms Arn och Cecilia till 20 års straff. Hon i klostret Gudhem, han till Guds heliga armé. Även tidens kamp mellan rivaliserande ätter skildras, exempelvis mordet på kung Karl Sverkersson på Visingsö.

En av bokens poänger är att visa hur 1100-talets primitiva svenskar drog nytta av alla de kunskaper i olika hantverk liksom i religiösa spörsmål som bland annat muslimerna från södra Europa förde med sig in i landet. Alltså: intryck från andra kulturer byggde Sverige.

Tempelriddaren (1999)

Som högt uppsatt tempelriddare sitter Arn sedan 10 år som borgherre i Gaza. Han är väl insatt i arabisk kultur och talar även arabiska. Arn de Gothia, som han kallas, har efter att ha räddat hans liv, blivit god vän med saracernas (muslimernas) ledare Saladin - en historisk person känd för sin integritet och känsla för rättvisa. Arn är med om både segrar och nederlag och blir allt efter som åren går vittne till hur maktintriger, girighet och inkompetens sliter sönder den kristna ledningen fram till att de förlorar kontrollen över Det heliga landet 1187. Samtidigt har Arns botgöringstid gått till ända och han börjar återfärden till Sverige och Västra Götaland. Med sig i bagaget har han en stor summa pengar, tre kistor fulla av guldmynt, han fått av sin vän Saladin.

Riket vid vägens slut (2000)

Arn återvänder 1192 till klostret i Varnhem tillsammans med både kristna och saracenska hantverkare och läkare. Han gifter sig med Cecilia och de bosätter sig på gården Forsvik som blir ett kulturellt centrum i den kamp Arn för i syfte att skapa fred mellan de stridande ätterna i Västra Götaland. Genom sin förmögenhet har han kunnat rusta en här så stark att den kan utgöra en maktbas för en kung från den erikska ätten - så länge Arn och folkungarna väljer att stödja dem. Handeln blomstrar, Arn och Cecilia får ytterligare ett barn, dottern Alde. Deras son Magnus gifter sig med Ingrid Ylva och de får en son; Birger Magnusson.

Men striderna blossar åter upp och nu är danskarna med i leken. Efter en lång och bitter kamp där Arn får användning för alla stridstekniker han lärt sig i Det heliga landet står slutstriden vid Gestilren där Arns mannar segrar. Men Arn blir dödligt sårad och på sin dödsbädd råder han sin son Birger att flytta till Svealand och bygga en ny stad "som ett lås för Mälaren" och styra riket därifrån med svarens stöd. Och "var det så att inget annat hjälpte så fick man väl kalla det nya riket för Svea rige". Och eftersom Arn talade med en lätt dansk brytning lät det i Birgers öron som Sverige.

Därtill kom år 2001 en fristående fortsättning, **Arvet efter Arn** som handlar om Birger jarl, sonson till Arn och hans arbete med att konsolidera Sverige.

Nio år efter att de tre böckerna gavs ut har två filmer, *Arn - Tempelriddaren* och, med premiär hösten 2008, *Arn - Riket vid vägens slut* producerats. Filmerna är efter svenska förhållanden rejäla storproduktioner med en budget på över 210 miljoner kronor, vilket är cirka tio gånger mer än för en normal svensk långfilm. Samtidigt som *Arn - Tempelriddaren* lägger sig som en våt duk över bio-Sverige med sina drygt 230 kopior satsar SF, som producerat filmen, också på en internationell lansering till hösten 2009 där de två filmerna klipps ihop till en.

Filmerna spelades in i Västergötland, Marocko och i Skottland. På eftersommaren, under slutarbetet med klippning och ljudläggning av filmen drog sig SVT ur projektet; man fick inte de extra scener som utlovats till den kommande tv-serien. Det talades också i kulisserna om att skålet även stavades missnöje med den filmiska kvalitén. TV4 gick in och tog över SVTs del av finansieringen. TV4 sänder serien i sex delar.

Censuren gav i oktober filmen 15-års gräns på grund av

utdraget våld; "halsar skärs upp" och "huvuden och lemmar huggs av". SF valde då att klippa bort 52 sekunder vilket ledde till att filmen gavs en 11-års gräns, något som säkrade möjligheten till att nå en stor publik eftersom 15-årsgränsen är absolut och en familjepublik var i sikte.

- Jan Guillou har vid olika tillfällen pekat på att han i böckerna om Arn inte bara önskat skildra hur Sverige växte fram ur 1100-talets politiska tumult utan även velat ge en alternativ bild av Islam och den arabiska kulturen och ge syn för sägen hur Sverige alltsedan historiens gryning utvecklats och stärkts av impulser av invandrare från olika kulturer. Hur syns denna strävan i böckerna - och hur märker vi av den i filmen?

- Uppfattar eleverna Arn som en storfilm enligt Hollywood-modell? En jämförbar film skulle kunna vara *Gladiator* som hade en budget på cirka 980 miljoner där *Arn* kostar som en ganska normal amerikansk mainstream-film.

Ett stycke svensk historia

"Från början behövde jag bara en 'svensk' riddare för att genom hans ögon skildra kristendomens heliga krig mot islam under korstågstiden. Mycket snabbt fann jag att han i så fall borde komma från Västra Götaland och vara född ungefär 1150.

Det blev en lång studieresa från Skara till Varnhem och Gudhem, borgen Aranäs och Forshems kyrka och slagfälten vid Lena och Gestilren.

Men snart var det som om det gick magi i letandet och fantiserandet, som om Arn Magnusson, som jag döpt efter hans tänkta barndomshem Aranäs, verkligen hade funnits. Eller åtminstone någon som han.

För borgen Aranäs är byggd enligt utländska förebilder och kyrkan i Forshem är byggd av samma folk som byggde Aranäs. Och Forshems kyrka är inte tillägnad Jungfru Maria som nästan alla kyrkor vid den här tiden, utan Guds Grav. Och Guds Grav i Jerusalem vaktades av tempelriddarna.

Och i en stenrelief av Forshemsmästaren ser vi en riddare som skänker kyrkan - och ovanför honom ett tempelriddarkors!

Dessutom måste den eller de som ledde folkungar och erikar till segrarna vid Lena och Gestilren mot stormakten Danmark ha känt till hur striderna bedrevs rent tekniskt i det heliga landet. Både långbågar och riddare till häst dyker här upp för första gången i vår historia.

Den som byggde kyrkan i Forshem, den från det Heliga landet hemkomne tempelriddaren, var den som skapade de mirakulösa segrarna vid Lena och Gestilren. Därför talar vi svenska idag och inte danska. Där föddes Sverige.

Arn Magnusson fanns alltså. Han är vår landsfader."

Orden är Jan Guillous och har förstas retat gallfeber på många. Hur kaxig får man vara när det gäller att göra anspråk på att formulera vad som skulle vara grundbulten i svensk historia? På en chatt på Aftonbladet år 2000 stod följande att läsa: Frågeställaren Roger säger: "Hur mycket är sanning och hur mycket är fiktivt i trilogin om Arn?" Jan Guillou säger: "De flesta personerna är historiska personer och har existerat. Kungar och militära slag är också historisk sanning. Män som Arn har funnits, men vi vet inte vilka de var." Lite nedtonat alltså.

Så när Guillou skriver "Han är vår landsfader" får det nog ses i överförd bemärkelse, som ett slags symbolgestalt som inrymmer mycket av sin tids färdigheter och goda sidor. Att det skulle ha funnits en svensk tempelriddare saknas det belegg för även om vissa forskare menar att det är troligt att det fanns högreståndspersoner som anslöt sig till Pilgrimsfärderna, eller expeditionerna - Korståg är ett långt senare begrepp.

Korstågen som begrepp lever kvar i Mellanöstern och man refererar till Saladin. Exempelvis hälsades Yassir Arafat som "vår tids Saladin" när han återvände från Camp David och avtalet med Israel år 2000. Och staten Israel kan ibland beskrivas i arabiska media som en korsfararsstat, upprättad på arabisk mark av ett kristet västerland.

I spåren efter Jan Guillous böcker om Arn syns en stark kommersialisering samt en mytologisering av Arn som historisk gestalt. Det må man tycka si eller så om. Jan

Guillou har tjänat storkovan och många bloggare på Internet har anklagat honom för att slå blå dunster i ögonen på folk. I media har historiker fått svara på frågor om Arn och den historiska sanningen, även efter det att filmen haft premiär. Men att slå ner på små felaktigheter i filmen om Arn är kanske inte någon större mening. Att armborsten inte riktigt var så stora och kraftfulla som de såg ut som i filmen är en petitesse. Andra historiker har påpekat att man - så som det står skrivet i den äldre Västgötalagen - inte kunde dömas till 20 år i kloster för sexuellt umgänge före äktenskapet, så som skedde med Cecilia. Man dömdes till böter. Inte heller att unga noviser utbildades i stridskonst i klostren. En lika viktig kritik har handlat om hur en gård - likt Varnhem - sköttes. Det frambringar en småborgerlig bild enligt kritiken; på 1100-talet fanns det trälrar eller tjänare som arbetade och slet på gården, absolut inte den överklass som Arn's föräldrar utgör; husbonden och hans hustru. Det är helt enkelt lite väl modernt.

Men den viktigaste frågan är ändå: Känns bilden av ett svenskt 1100-tal trovärdig? Där svarar flera forskare ett obetingat Ja! Ja, i den bemärkelsen att historien fånglar och berör oss, den känns historiskt acceptabel och vi kommer både närmre de människor som var våra förfäder (för att uttrycka sig lite högtidligt) och närmre en förståelse av vår egen tid av den enkla anledningen att de flesta berättelser, vare sig de tilldrar sig i framtiden eller i en gången tid, speglar sin egen tid.

- Låt oss börja med att slå fast att någon motsvarighet till Arn aldrig har funnits i verkliga livet. Likafullt vittnar guider på turistbyrå i Skara om turister som fullt och fast tror att Arn funnits i verkliga livet, att han är en historisk gestalt. Den goda berättelsens makt över sinnena är stor. Men vad är det för längtan efter historisk förankring och egna nationella rötter som denna tro ger uttryck för?

- Boken och filmen, vilken är skillnaden? Boken rymmer ju faktiskt ganska lite action. Istället skriver Guillou ingående om klosterlivet, om hästar och jakt (förstås!), om jordbruksteknik och teologi och inte minst om medeltida kokkonst. Men kanske att filmen mer betonar striden. Vilka andra skillnader går att finna mellan bok och film - för er som läst?

Akademi vs fiktion

Historiker forskar inom den akademiska disciplinen. Romanförfattare skriver fiktion, ibland rena fantasin, andra gånger utifrån en mer faktisk mylla. Men vad är det då för skillnad mellan en forskare och en författare av historiska romaner? Bägge intresserar sig ju för och undersöker det förgångna. Forskaren söker fakta som går att belägga, författaren har rätten att fritt fabulera kring det historiska stoffet.

Så här svarar historikern Peter Englund på frågan: "Historikerns domän är det vetbara. Han eller hon måste alltid göra halt när källornas luckor växer till håll. Detta är dock ögonblicket som romanförfattaren väntar på. För det är dennes rättighet - jag höll på att skriva plikt - att fabulera, att sträcka sig in i, in genom, in över dessa vita fläckar och svarta håll. Denna lek med det ovetbara är givetvis en av de saker som gör den historiska romanen berättigad."

Biblioteken vittnar också om hur böckerna om Arn breddat intresset för historia hos en bred allmänhet, liksom tidigare var fallet efter Herman Lindqvists serie om svensk historia och i viss mån även tack vare författare som Peter Englund med flera. Exempelvis är Medeltidsveckorna i Visby mycket populära och i trakterna runt Billingen och Hornborgarsjön vallfärdar stora skaror till de historiska platserna i spåren efter Arn.

- Tveklöst har *Arn* bidragit till ett stigande historieintresse i Sverige. Tror ni att detsamma gäller för Det heliga lan-

det, alltså nutidens Mellanöstern och den arabiska kulturen?

1100-talet var en dynamisk tid. Sverige var ännu ett bondesamhälle men frälseståndens framväxt skapade grund för storbondsgårdar och den ännu blygsamma handeln ökade. Kristendomen, missionen, började alltmer göra sig gällande, det byggdes kloster och kyrkor som aldrig förr. Och man lyckades etablera en stiftsindelning redan från första hälften av 1100-talet. En ny tid stod mot ett gammalt vikingatida ättensamhälle, det som skulle bli Sverige stabiliserades i en riksenhet under en statsbärande kungamakt. Men striden om kungamakten var hård mellan olika fraktioner eller släkter, framförallt de erikska och sverkerska. (Vi vet inte om de själva kallade sig så, de har i senare tid uppkallats efter huvudmannen i respektive släkt.) Det rådde fortfarande en så kallad valmonarki, tronföljden var med andra ord ständigt osäker. Sverige och Norden utvecklades, europeiserades, i riktning mot ett ständs- och privilegiesamhälle. Även om kungens makt inte var så stor så lockade den helt uppenbarligen och det var ett rejält omlopp på kungar vid den här tiden. Att låta välja sig till kung var med andra ord ett rejält riskföretag, kung Sverker mördades i Östergötland omkring 1156, kung Erik högs ihjäl i Uppsala 1160, Magnus i Örebro 1161 och, som vi såg i filmen, kung Karl Sverkersson på Visingsö 1167.

Samtidigt måste sägas att vi vet oändligt lite om vad som egentligen hände under denna tid. Källmaterialet är litet och utgörs av runstenar förutom berättande källor som Snorri Sturlasons *Heimskringla* samt Saxos danska historia, bägge från 1200-talet. Om exempelvis Erik den helige, Sveriges nationalhelgon och grundaren av den erikska ätten, vet vi endast två saker. Han hyllades som konung 1158 i Västergötland samt att han kort tid därefter gick en våldsam död till mötes. Resten är myter och legender, till stor del fabricerade under 1800-talets nationalistiskt färgade, romantiska historiesyn.

Det skall sägas att vad vi hittills skrivit om Sveriges historia exkluderar allt norr om Uppsala gamla högar. Norrlands och samernas historia i området kring Tornedalen var rik men berörs inte här.

- Släktfejder, klosterliv och korståg till Det heliga landet,

allt berättat i ett laddat actiondrama om det dynamiska svenska 1100-talet, en tid då Sverige danades; vilken bild ger det oss av svensk historia? Stämmer det med vad som står i skolans lärobok? Kommer vi närmre historien när den berättas via människor av kött och blod, när vi nästan kan identifiera oss med böckernas/filmens huvudpersoner?

- En lärare i historia säger förmodligen att det är viktigt att kunna sin historia och det talas ibland om risken med en utbredd historielöshet. Men på vilket sätt är det viktigt med historia? Och vad ligger i begreppet att vara historielös?

- Den tyske filosofen Oswald Spengler (död 1936) skrev: "I historien finns inget varaktigt och allmängiltigt." Alltså, det finns inga absoluta sanningar som alltid kommer att gälla. Så vems historia talar vi om? Vad är historia, vad är viktigt att lyfta fram ur historien? Det var förhoppningen länge sen som Sveriges historia var dess konungars! Synen på historia förändras över tid beroende på vad vi värderar som viktigt att känna till. Hur mycket arbete lägger eleverna ner på att lära källkritik?

- Går det att på allvar argumentera för att vi lär något av historien? Finns det några goda exempel?

- Flera moderna, unga stater i världen strävar ofta efter att med ljus och lyfta gräva fram en historia som dokumenterar den egna närvaron. Vi ser det i exempelvis Israel i relation till ockuperad palestinsk mark och i Serbien i relation till Kosovo. Historia skapar legitimitet och används på så sätt i tydliga politiska syften. Och det är som bekant segren som skriver historien. Finns det fler exempel i vår nutid på ett liknande förfarande?

- Scenografen Anna Asp har skickligt byggt upp vad som i filmiska sammanhang brukar kallas produktionsdesign, alltså scenografin inklusive all rekvisita, kläder. Det skapar tidsanda men hur ser vi på filmens språk? Vi vet mycket lite om hur svenskan talades på 1100-talet. Manusförfattaren Hans Gunnarsson har sökt hitta en balansgång mellan ett språk vi förstår men som inte låter alltför modernt, typ. Har han lyckats?

- I scenerna från Det heliga landet skildras mötet och kam-

pen mellan kristen och arabisk kultur. Jan Guillou är känd som debattör kring frågor som rör konflikten i Mellanöstern, framförallt den mellan Israel och Palestina. Tycker ni att det märks i filmen? Tar filmen på något sätt ställning mellan kristna och muslimer?

När kristenheten kom till Norden

Det är knappast en tröstande och för sina fattiga församlingsmedlemmar ömmande kyrka vi möter i *Arn -Tempelriddaren*. Snarare en straffande och maktthungrig kyrka som intrigerar om makten samman med olika maktkonstellationer samt upprätthåller en samhällsmoral med hårda tag mot dem som käftar emot. Både biskop Bengt och abbedissan Rikissa på Gudhem har hårda nypor och lägger inte fingrarna emellan.

Mildare och mer innerliga i sin tro är de bägge cisterciensermunkar som har ansvar för att uppfostra och lära den unge Arn i allsköns färdigheter på Varnhems kloster. Samtidigt innebar de från kontinenten inflyttade munkarna att bildning och nya kunskaper kom till Sverige.

När Arn via Rom anländer till Det heliga landet som tempelriddare med uppgift att inom ramen för korstågen erövra och försvara en kristen överhöghet över Jerusalem, möter han muslimernas ledare Yusef Saladin. Arn räddar honom och hans vän undan ett förföljande rövarband. De kommer i samspråk och mellan dem utvecklas om inte vänskap så en ömsesidig respekt och aktning. Detta trots att de står på motsatta sidor i kampen om Jerusalem. Saladin är lika stilig och tvålfager och rättskaffens som någonsin Arn. Så andemeningen i Guillous trilogi och kanske även i filmen står klar; att förmedla tanken att muslimer och kristna har samma värde och därmed samma rättigheter.

- Vad innebär det att ha en tro och följa en inre övertygelse? Att idrott och politik hör ihop har vi med tiden insett, men hur är det med religion och politik? Vilken roll spelar religionen i våra liv? Människan har i alla tider levt med någon form av religion, kan vi överhuvudtaget tänka oss ett samhälle utan religion? Vad skulle komma i dess ställe?

- Människor i de flesta kulturer har en tro på ett eller annat högre väsen, de har bara olika namn antingen det rör sig om "gud", "Allah", "Shiva" eller mer primitiva gudar hos naturfolk. Men vad skiljer egentligen? Med vilken rätt sätter sig vissa på höga hästar och påstår att just deras gud är den rätta?

- Det förekommer korståg mot oliktankande lite varstans i världen, Afrika har sina stammotsättningar, i väst talar det mycket om Kriget mot Terrorismen, proklamerat av president Bush med stöd från starka religiösa lobbygrupper. Vilka likheter och olikheter finns? Fundamentalister finns inom alla grupper, är det anspråken på att omfatta den enda och rena sanningen som gör en religion farlig?

- Kyrkan och kyrkans män brukar ofta framställas i negativ dager inom filmen. Det är nästan som något av en cliché. Håller ni med? Varför är det så, har vi blivit så sekulariserade i Sverige? Finns det positiva skildringar?

Källor

Gustafsson, Harald; *Nordens historia - en europeisk region under 1200 år*, Studentlitteratur 1997

www.wikipedia.se

www.peterenglund.com Historikern Peter Englundns hemsida med artikelsök mm.

Utgren, Lennart; *I Arn's fotspår*, Förlag 2002

Tidskriften Populär historia nr 12/2007

Produktionsuppgifter

Sverige, Tyskland, Danmark, Norge & Finland 2007

Producent: Waldemar Bergendahl

Manus: Hans Gunnarsson

Regi: Peter Flinth

Foto: Eric Kress

Produktionsdesign: Anna Asp

Kostym: Kicki Ilander

Klippning: Sören Ebbe & Anders Villadsen

Musik: Tuomas Kantelinen

I rollerna

Arn Magnusson - Joakim Nätterqvist

Cecilia Algotsdotter - Sofia Helin

Sigrid - Mirja Turestedt

Magnus Folkesson - Michael Nyqvist

Eskil Magnusson - Morgan Alling

Birger Brosa - Stellan Skarsgård

Katarina Algotsdotter - Lina Englund

Knut Eriksson - Gustaf Skarsgård

Cecilia Blanka - Fanny Risberg

Fader Henry - Simon Callow

Broder Guilbert - Vincent Perez

Moder Rikissa - Bibi Andersson

Saladin - Milind Soman

Torroja - Steven Waddington

Gerard de Ridefort - Nicholas Boulton

Tekniska uppgifter

Längd: 123 minuter

Format: Cinemascope 1:2,35

Ljud: Dolby DTS

Censur: Från 11 år

Svensk premiär: 25 december 2007

Distribution

SF Film, 169 86 Stockholm, tel 08-680 35 00, fax 08-680 37 83,

sffilm@sf.se www.sffilm.se

Redaktion: Per Ericsson, Barn & ungdom, Svenska Filminstitutet, januari 2008